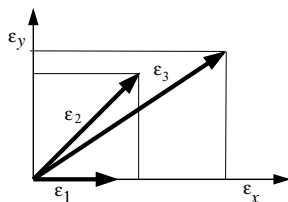

III разред

- Дужина ужета која је потребна да би се Марија зауставила на жељеном растојању одређено је одржањем енергије $mgH = mgh + \frac{k(H-h-L)^2}{2}$ [4п]. Одавде је $L = H - h - \sqrt{\frac{2mg(H-h)}{k}} = 33,5 \text{ m}$ [2п]. Време пада се састоји од три дела: време слободног пада t_1 , време током кога се уже затеже до положаја равнотеже сила, t_2 , и време током ког Марија успорава, t_3 . Време слободног пада се добија из $L = \frac{gt_1^2}{2}$ [1п], па је $t_1 = \sqrt{\frac{2L}{g}} = 2,61 \text{ s}$ [1п]. Време током ког Марија успорава је заправо једнако четвртини периода осциловања, где је кружна фреквенца осциловања $\omega = \sqrt{\frac{k}{m}}$ [2п], односно $t_3 = \frac{\pi}{2} \sqrt{\frac{m}{k}} = 0,74 \text{ s}$ [2п]. Преостало време се може добити из закона хармонијског осциловања $\Delta L = A \sin \omega t_2$ [3п]. Амплитуда овог осциловања је $A = H - L - h - \Delta L$ [1п], где је $\Delta L = \frac{mg}{k} = 2,2 \text{ m}$ [1п], па се одатле добија време $t_2 = \sqrt{\frac{m}{k}} \arcsin \frac{mg}{kA} = 0,084 \text{ s}$ [2п]. Укупно време пада је дакле $t = t_1 + t_2 + t_3 = 3,4 \text{ s}$ [1п].
- Еквивалентни извор ће такође имати фреквенцу f , а амплитуда се може одредити графички. Са слике $\varepsilon_{0x} = \varepsilon_{01} \cos \alpha_1 + \varepsilon_{02} \cos \alpha_2 + \varepsilon_{03} \cos \alpha_3$ [3п], односно $\varepsilon_{0y} = \varepsilon_{01} \sin \alpha_1 + \varepsilon_{02} \sin \alpha_2 + \varepsilon_{03} \sin \alpha_3$ [3п]. Интензитет електромоторне силе еквивалентног извора је $\varepsilon_t = \sqrt{\varepsilon_{0x}^2 + \varepsilon_{0y}^2}$ [3п]. Почетна фаза се одређује из израза $\text{tg } \alpha_t = \frac{\varepsilon_{0y}}{\varepsilon_{0x}}$ [4п]. Па је коначан израз за јачину струје кроз потрошач $i = \frac{\sqrt{\varepsilon_{0x}^2 + \varepsilon_{0y}^2}}{R} \cos(\omega t + \arctg \frac{\varepsilon_{0y}}{\varepsilon_{0x}})$. Заменом нумеричких вредности, добија се $i = 5,8 \text{ A} \cos(2\pi \cdot 220 \text{ s}^{-1} \cdot t + 0,53 \text{ rad})$, где су углови мерени у радијанима, односно амплитуда струје је $i_0 = 5,8 \text{ A}$, фреквенца $f_i = f = 220 \text{ Hz}$, а фаза $\varphi_i = 0,53 \text{ rad}$ [7п].
- Како је ваздух приближно двоатомски гас, промена енергије спољашњег ваздуха је $\Delta U = \frac{5}{2} n R \Delta T$ [5п]. Количина супстанце у овом изразу се може добити преко једначине стања идеалног гаса $pV = nRT_1$ [4п]. При чему је укупна запремина $V = 60 \cdot 12 \cdot \Delta V$ [4п]. Одатле се добија да је топлота пренета спољашњости услед дисања еским $\Delta U = \frac{1800p\Delta V(T_2 - T_1)}{T_1}$ [4п], односно $\Delta U = 6,2 \text{ kJ}$ [3п]. Из овог разлога еским могу одржавати температуру у иглу на прихватљивом нову за боравак.
- Струја кроз кондензатор је одређена Омим законом за импедансе $i = u/Z$ [1п], где је u напон на извору, а Z еквивалентна импеданса кола. Комплексне импедансе елемената кола су $Z_R = R$, $Z_L = i\omega L$ и $Z_C = -i/(\omega C)$ [1п]. Импеданса паралелне везе отпорника и завојнице је $Z_{RL} = \frac{Z_R Z_L}{Z_R + Z_L} = \frac{i\omega L R}{i\omega L + R}$ [3п], а импеданса целог кола $Z = Z_{RL} + Z_C = \frac{\omega^2 L^2 R}{R^2 + (\omega L)^2} + i \left(\frac{\omega L R^2}{R^2 + (\omega L)^2} - \frac{1}{\omega C} \right)$ [3п], са апсолутном вредношћу $|Z| = \sqrt{\left(\frac{\omega^2 L^2 R}{R^2 + (\omega L)^2} \right)^2 + \left(\frac{\omega L R}{R^2 + (\omega L)^2} - \frac{1}{\omega C} \right)^2}$ [5п] и струјом $|i| = V \left[\left(\frac{\omega^2 L^2 R}{R^2 + (\omega L)^2} \right)^2 + \left(\frac{\omega L R}{R^2 + (\omega L)^2} - \frac{1}{\omega C} \right)^2 \right]^{-1/2}$ [3п]. Замена бројних вредности даје $|i| = 0,48 \text{ A}$ [3п]. У нискофреквентном лимиту струја не може тећи кроз кондензатор, $i_0 = 0$ [1п].
- На крајеве штапа делују momenti сила истезања опруга, док је момент силе која делује на осу ротације нула [5п]. Укупан момент сила је $M = M_1 + M_2 = (k_1 + k_2) \frac{l}{2} \sin \varphi \cos \varphi$, где је φ угао одступања правца штапа од равнотеже. [3п] Момент инерције штапа око осе ротације је $I = ml^2/12$. [2п] У лимиту малих осцилација $I\alpha = \frac{l}{2}(k_1 + k_2) \sin \varphi \cos \varphi \approx \frac{l}{2}(k_1 + k_2)\varphi$, па је угаона фреквенца осцилација $\omega = \sqrt{\frac{6(k_1+k_2)}{ml}}$ [8п] и период $T = 2\pi \sqrt{\frac{ml}{6(k_1+k_2)}}$. [4п]

Слика уз решење задатка 2.

У свим задацима тачна бројна вредност доноси [2п] и тачна јединица [1п].

Задатке припремили: *др Владан Павловић*, Природно-математички факултет, Ниш

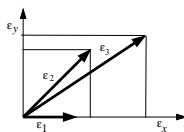
Марко Кузмановић, Universite Paris-Sud, France

Илија Иванишевић, Институт за физику, Београд

Рецензент: *др Димитрије Степаненко*, Институт за физику, Београд

Председник Комисије за такмичења средњих школа: *др Божидар Николић*, Физички факултет, Београд

- Дужина ужета која је потребна да би се Марија зауставила на жељеном растојању одређено је одржањем енергије $mgH = mgh + \frac{k(H-h-L)^2}{2}$ [4п]. Одавде је $L = H - h - \sqrt{\frac{2mg(H-h)}{k}} = 33.5 \text{ m}$ [2п]. Време пада се састоји од три дела: време слободног пада t_1 , време током кога се уже затеже до положаја равнотеже сила, t_2 , и време током ког Марија успорава, t_3 . Време слободног пада се добија из $L = \frac{gt_1^2}{2}$ [1п], па је $t_1 = \sqrt{\frac{2L}{g}} = 2,61 \text{ s}$ [1п]. Време током ког Марија успорава је заправо једнако четвртини периода осциловања, где је кружна фреквенца осциловања $\omega = \sqrt{\frac{k}{m}}$ [2п], односно $t_3 = \frac{\pi}{2} \sqrt{\frac{m}{k}} = 0,74 \text{ s}$ [2п]. Преостало време се може добити из закона хармонијског осциловања $\Delta L = A \sin \omega t_2$ [3п]. Амплитуда овог осциловања је $A = H - L - h - \Delta L$ [1п], где је $\Delta L = \frac{mg}{k} = 2,2 \text{ m}$ [1п], па се одатле добија време $t_2 = \sqrt{\frac{m}{k}} \arcsin \frac{mg}{kA} = 0,084 \text{ s}$ [2п]. Укупно време пада је дакле $t = t_1 + t_2 + t_3 = 3,4 \text{ s}$ [1п].
- Еквивалентни извор ће такође имати фреквенцу f , а амплитуда се може одредити графички. Са слике $\varepsilon_{0x} = \varepsilon_{01} \cos \alpha_1 + \varepsilon_{02} \cos \alpha_2 + \varepsilon_{03} \cos \alpha_3$ [3п], односно $\varepsilon_{0y} = \varepsilon_{01} \sin \alpha_1 + \varepsilon_{02} \sin \alpha_2 + \varepsilon_{03} \sin \alpha_3$ [3п]. Интензитет електромоторне силе еквивалентног извора је $\varepsilon_t = \sqrt{\varepsilon_{0x}^2 + \varepsilon_{0y}^2}$ [3п]. Почетна фаза се одређује из израза $\text{tg } \alpha_t = \frac{\varepsilon_{0y}}{\varepsilon_{0x}}$ [4п]. Па је коначан израз за јачину струје кроз потрошач $i = \frac{\sqrt{\varepsilon_{0x}^2 + \varepsilon_{0y}^2}}{R} \cos \left(\omega t + \arctg \frac{\varepsilon_{0y}}{\varepsilon_{0x}} \right)$. Заменом нумеричких вредности, добија се $i = 5,8 \text{ A} \cos(2\pi \cdot 220 \text{ s}^{-1} \cdot t + 0,53 \text{ rad})$, где су углови мерени у радијанима, односно амплитуда струје је $i_0 = 5,8 \text{ A}$, фреквенца $f_i = f = 220 \text{ Hz}$, а фаза $\varphi_i = 0,53 \text{ rad}$ [7п].
- Кретање металне куглице кроз мед надоле, је "еквивалентно" кретању куглице од меда, исте запремине и исте брзине на горе. Импулс меда је дакле $p = mV$ [5п], односно $p = \rho_1 V v$ [10п], одавде следи $p = 2 \cdot 10^{-5} \text{ kgm/s}$ [5п].
- Струја кроз кондензатор је одређена Омовим законом за импедансе $i = u/Z$ [1п], где је u напон на извору, а Z еквивалентна импеданса кола. Комплексне импедансе елемената кола су $Z_R = R$, $Z_L = i\omega L$ и $Z_C = -i/(\omega C)$ [1п]. Импеданса паралелне везе отпорника и завојнице је $Z_{RL} = \frac{Z_R Z_L}{Z_R + Z_L} = \frac{i\omega L R}{i\omega L + R}$ [3п], а импеданса целог кола $Z = Z_{RL} + Z_C = \frac{\omega^2 L^2 R}{R^2 + (\omega L)^2} + i \left(\frac{\omega L R^2}{R^2 + (\omega L)^2} - \frac{1}{\omega C} \right)$ [3п], са апсолутном вредношћу $|Z| = \sqrt{\left(\frac{\omega^2 L^2 R}{R^2 + (\omega L)^2} \right)^2 + \left(\frac{\omega L R}{R^2 + (\omega L)^2} - \frac{1}{\omega C} \right)^2}$ [5п] и струјом $|i| = V \left[\left(\frac{\omega^2 L^2 R}{R^2 + (\omega L)^2} \right)^2 + \left(\frac{\omega L R}{R^2 + (\omega L)^2} - \frac{1}{\omega C} \right)^2 \right]^{-1/2}$ [3п]. Замена бројних вредности даје $|i| = 0,48 \text{ A}$ [3п]. У нискофреквентном лимиту струја не може тећи кроз кондензатор, $i_0 = 0$ [1п].
- Ако се осцилатор у тренутку $t = \tau$ налази у максимуму елонгације, онда ће тренутак $t = \tau + \frac{2\pi}{\omega}$ такође бити максимум елонгације, јер $x(t + \frac{2\pi}{\omega}) = e^{-\frac{2\gamma\pi}{\omega}} x(t)$. Аналогно, тренутак $t = \tau + \frac{\pi}{\omega}$ ће бити минимум, јер $x(t + \frac{\pi}{\omega}) = -e^{-\frac{\gamma\pi}{\omega}} x(t)$. Дакле, екстремуми дешавају са временским размацима од $\Delta t = \frac{\pi}{\omega}$ [3п]. Из једначине кретања апсолутна вредност елонгације у екстремуму је за фактор $\alpha = e^{-\frac{\gamma\pi}{\omega}}$ мања него у претходном екстремуму [5п]. Почетни екстремум је на координати x_0 . Зато су координате екстремума редом: $x_0, -\alpha x_0, \alpha^2 x_0, -\alpha^3 x_0, \alpha^4 x_0 \dots$. Укупан пређени пут је $s = x_0 + 2x_0\alpha + 2x_0\alpha^2 + 2x_0\alpha^3 + \dots$ [2п], јер за сваку вредност x_n осцилатор тај пут превази два пута (од 0 до x_n и од x_n до 0), изузев x_0 који се пређе само једном. Исписивањем суме, $s = x_0 (1 + 2\alpha \cdot \sum_{n=0}^{\infty} \alpha^n)$. Коришћењем помоћи из текста, $s = x_0 \left(1 + \frac{2\alpha}{1-\alpha} \right)$. Заменом израза за α , и сређивањем, $s = x_0 \left(1 + \frac{2}{e^{\gamma\pi/\omega} - 1} \right)$ [5п]. Лимит $\gamma/\omega \rightarrow 0$ даје $\alpha \rightarrow 1$, непригушене осцилације и бесконачан пређени пут [2п]. Лимит $\gamma/\omega \rightarrow \infty$ даје $\alpha \rightarrow 0$ и $s = x_0$, па се осцилатор само креће према равнотежном положају и не успева да заосцилује [3п].

Слика уз решење задатка 2.